CHEMAREA SPRE NEANT

Spre necunoscut mă îndeamnă soarta s-apuc
Spre nicăerea sufletu-mi paşii mi-a îndreptat
Nici unde n-ajuns-am cu firea-mi cea schimbătoare
Aşa a fost să fie, să nu-mi găsesc în nimic alinare.
Va fi fiind totuşi măcar o rază de soare, ce stă
Să se-aprindă în bezna cea neagră şi stearpă,
O voce mă cheamă speriată din neantul plin de confuz
Şi totuşi glasul ei îmi sună prea cunoscut s-o refuz
Ea ştie, din mlaştina scârbei sufletul meu se adapă.
Fără gânduri îmi cere mintea să cercetez nemurirea
Lipsită de orice fărâmă de sentiment doreşte inima-mi
Să cunosc amarul, deznădejdea, amăgirea şi fericirea,
Am ajuns la concluzia că totul e neant, chiar şi iubirea
Abia stingerea tuturor celor contrare înseamnă eliberare,
Eliberarea de sub jugul fantasmei dualităţii urzită de Maya,
Cea mai presus de toţi zeii, născută înainte de naşterea timpului,
Căci toţi vom fi fiind doar himere şi vise din visul Universului stingher
Şi suntem toţi creaţii pentru-o clipă, baloane de săpun plutind în efemer.
Atunci nu-mi mai cere-ţi să cred sau să sper, că viaţa un rost ar fi având
Doar Neantul e cel ce stinge contrariile, dar nu prin anulare sau anihilare,
Cum prost s-a crezut, ci altfel. Tocmai Iubirea e sortită să aneantizeze, să egalizeze
Ceea ce ar fi să însemne că prea plinul fiinţează golul, vidul, neantul.
Aşadar chemarea spre Neant semnifică în fapt chemarea Absolutului, văzută doar
Dintr-un alt unghi diferit de cel cunoscut îndeobşte, văzută prin prisma unificării,
Însă nu orice fel de unificare, ci unificarea prin cuprinderea celor părelnic contrare.
Neantul nu se opune defel Absolutului, ci dimpotrivă doar prin chemarea la sine,
În sânul nemişcării mute Absolutul devine ceea ce este.
Astfel, chemarea spre Neant înseamnă fuga de repaus, dorinţa unei perpetue transformări,
Voinţa unei eterne schimbări, chiar dacă pare ridicol, la prima vedere.
Dar pentru cel trecut Dincolo e limpede ca lacrima Absolutul fiinţează Neantul,
Iar acesta la rândul său completează lipsa Infinitului,
În acelaşi timp şi sub acelaşi chip Absolutul devine prin Neant, iar Nemicul stinge,
Şi nu oricum, ci într-un mod paradoxal,
Stinge Totul aprinzând Lumina din Întunericul Infinităţii Iluminate.